

Christel Don

KLIMAAT GETTO'S

Hoe klimaatverandering
onze huizen binnendringt

MAZIREL PERS

Inkijkexemplaar

Een indringende wake-upcall waar je direct mee aan de slag kan

Klimaatverandering lijkt voor veel Nederlanders een ver-van-mijn-bed-show. Toch zal het steeds extremere weer al op korte termijn ons leven gaan beïnvloeden. Journalist Christel Don verhuisde met haar gezin vanuit de Randstad alvast naar veiliger gebied. Althans, dat dacht ze. Tot ze besepte dat de dreiging van klimaatverandering veel verder gaat dan de stijgende zeespiegel. Nederland wordt natter, heter en droger, en de gevolgen zijn overal merkbaar – of je nu huurder bent of eigenaar, in een nieuwbouwwijk woont of in een historisch pand. En vooral de meest kwetsbare groepen worden hard geraakt.

In *Klimaatgetto's* onderzoekt Don samen met slachtoffers, meteorologen, economen, verzekeraars en andere experts hoe klimaatverandering onze huizen en levens binnendringt. Hoelang blijven woningen in risicogebieden bewoonbaar, betaalbaar en verzekeraar? En wat kunnen we nú doen om voorbereid te zijn?

Deze verontrustende maar hoopvolle actiegids biedt ervaringsverhalen, inzichten en praktische tips voor iedereen die niet wil wachten tot het misgaat.

Christel Don is schrijver en journalist, onder meer voor *NRC*. Eerder publiceerde ze de veelbesproken boeken *Afstandsmoeders* en *De meisjes van De Goede Herder*.

www.mazirelpers.nl

Inkijkexemplaar

Klimaatgetto's

Inkijkexemplaar

Klimaatgetto's

*Hoe klimaatverandering onze huizen
binnendringt*

Christel Don

MAZIREL
PERS

Inkijkexemplaar

Deze uitgave is mede tot stand gekomen met steun van het Fonds voor
Bijzondere Journalistieke Projecten.

Zie voor meer informatie ook de website www.klimaatgettos.nl.

Ontwerp omslag: Studio Veen

Ontwerp binnenwerk: Crius Group, Hulshout

Mazirel Pers is een imprint van Walburg Pers.

ISBN 978 94 6456 491 4

e-ISBN 978 94 6456 492 1 (toegankelijke epub)

NUR 740

© 2025 Christel Don, p/a Uitgeversmaatschappij Walburg Pers, Zutphen

© 2025 Uitgeversmaatschappij Walburg Pers, Zutphen

www.mazirelpers.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

Inleiding	7
I. De eerste klimaatslachtoffers	
Wake-upcall Valkenburg	22
Half Holland zakt	34
Hete huizen	41
II. Wat ons op korte termijn te wachten staat	
Een nieuwe werkelijkheid	48
Water: een 'waterbom' valt boven Nederland	56
Droogte: een sluipende bedreiging	65
Natuurbranden: de Utrechtse Heuvelrug brandt af	71
Hitte: het huis als 'hotspot'	76
Het prijskaartje: hogere verzekeringspremies, minder hypotheek?	87
Ieder huis een klimaatlabel	101
Klimaatgetto's in Nederland?	107
III. Wat we kunnen doen	
Leven met de pijn – een nieuwe benadering	116
Risico's in kaart brengen	120
Actie op drie niveaus: individueel, collectief en beleidsmatig	130
Nawoord	141
Dankwoord	143
Noten	145

Inleiding

Vijf jaar geleden verhuisde ik met mijn gezin vanuit Amsterdam naar Zutphen. Mijn partner en ik werken allebei als zelfstandige, waardoor we niet gebonden zijn aan een plek. Op een avond hebben we de kaart van Nederland op tafel gelegd en een lijst gemaakt met dingen die we belangrijk vonden, en woonplaatsen die daaraan voldeden. Naast een treinstation en bossen in de buurt, was de belangrijkste voorwaarde dat we boven zeeniveau wilden wonen.

In *Het water komt* typeert Rutger Bregman de Randstad als 'een badkuip die elk jaar iets verder wegzakt, terwijl het water stijgt'. Niemand kan voorspellen hoe snel deze ontwikkeling zal gaan, en het zal vast nog lang duren voordat we daadwerkelijk moeten beslissen of we delen van Nederland weer aan de zee afstaan. Maar de geschiedenis leert dat er niet altijd een fysieke ramp hoeft plaats te vinden om een schok teweeg te brengen. De huizenmarkt is mede afhankelijk van hoeveel vertrouwen mensen hebben dat ze over een langere periode kunnen investeren in een huis. Als aan dat vertrouwen wordt getornd, kunnen huizenprijzen kelderen.

Destijds had ik me minder dan nu verdiept in de snelheid en ernst van klimaatverandering, maar het leek ons geen goed idee om geld te steken in een woning onder zeeniveau. Bovendien hadden we de luxe van een keuze, dus waarom zouden we ons geluk niet op een klimaatveiligere plek proberen? Zo geschiedde, en we werden klimaatverhuizers, of NAPPERS, zoals ze ook wel worden genoemd. Mensen die bewust kiezen voor een woonplek boven het Normaal Amsterdam Peil (NAP), het nulpunt waarmee we in Nederland hoogtes meten.

Zutphen ligt ruim 7 meter boven NAP en de eerste tijd waanden we ons er veilig. Tot het water van de rivier de IJssel in de winter onverwachts een stuk hoger stond dan was verwacht. In buurstad Deventer lagen de zandzakken al op de kade en ‘de stad moest zich schrap zetten’.¹ Door de dagenlange stroom aan alarmerende nieuwsberichten leek de kans dat we een overstroming zouden meemaken ineens best aannemelijk. Tot ik me erin verdiepte en constateerde dat er nog geen gevaar was. Mede dankzij het programma *Ruimte voor de Rivier* was er zelfs genoeg ruimte voor nog meer water in de IJssel.² Niettemin had het hoogwater me aan het denken gezet. Misschien hadden we wel te veel gefocust op die stijgende zeespiegel, omdat klimaatverandering in Nederland daar vaak als eerste mee in verband wordt gebracht.³ Met als gevolg dat andere bedreigingen aanzienlijk minder aandacht krijgen. Onterecht, zo weet ik nu, want de waarschuwingen stapelen zich op: ‘Huizenkopers zijn blind voor klimaatrisico’s’, kopte *Het Parool* eind 2023. ‘Verzakkende huizen kosten miljarden’, waarschuwde *De Gelderlander* in februari 2024. ‘Jaarlijks honderden natuurbranden in Nederland: het is wachten op een catastrofe’, meldde de *NOS* in maart 2024. ‘Meer dan de helft van de Nederlanders woont in een huis met risico op oververhitting’, berichtte *EenVandaag* in juli 2024.

Als je deze nieuwskoppen leest, is het begrijpelijk dat bijna ieder klimaatrapport eindigt met de aanbeveling dat er een campagne moet komen om mensen wakker te schudden. We krijgen steeds meer signalen over wat er op ons afkomt. Het is niet meer de vraag of we er wat van gaan merken, maar wanneer en met welke omvang.

Als ik om me heen kijk, lijkt bijna niemand wakker te liggen van deze dreigingen. Het merendeel van mijn familie en

vrienden woont nog steeds in het westen van Nederland, terwijl dit juist klimaatgevoelig gebied is waar verschillende risico's samenkomen. Naast de stijgende zeespiegel spelen er ook andere problemen: huizen die verzakken door versnelde bodemdaling bij droogte, toenemende hittestress, en rioleeringen die extreme regenbuien niet meer aankunnen – om maar enkele voorbeelden te noemen.

Een vriend kocht recentelijk een woning in de haven van Marken, dat aan het IJsselmeer ligt. Zijn huis ligt buitendijks, wat wil zeggen dat het buiten de bescherming van de dijken staat. Dat betekent dat hij niet wettelijk beschermd wordt tegen hoogwater en zelf verantwoordelijk is voor maatregelen tegen overstromingen. Hier bleek hij geen moment over te hebben nagedacht. Een kennis verhuisde naar het centrum van Gouda, maar had voor aankoop de fundering van haar huis niet laten controleren. De huizen in haar straat bleken op houten palen te zijn gebouwd, die kwetsbaar kunnen zijn voor schade. Een familielid in Ermelo, aan de rand van de Veluwe, merkte op dat zij daar gelukkig veilig zit, maar zelfs dat valt te betwijfelen, want experts waarschuwen steeds indringender dat Nederland in de nabije toekomst vaker te maken gaat krijgen met natuurbranden. Toch schieten de meeste mensen in de lach als ik vraag of ze weleens bang zijn dat hun huis in de komende decennia in waarde zal dalen vanwege de toenemende aandacht voor deze risico's. Nederland zal heus niet op zo'n korte termijn onderlopen, krijg ik meestal te horen.

Máár: dat is ook niet mijn angst. Ik ben juist bezorgd over wat er gaat gebeuren vóóordat we met de gevolgen van een zeespiegelstijging te maken krijgen, of met extreme hitte, droogte, aanhoudende stortregens of onbeheersbare natuurbranden. Ik wil weten op welke manier klimatarisico's en -modellen al op korte termijn ons leven gaan

beïnvloeden. Niet alleen de levens van de mensen die een huis bezitten, maar ook die van huurders, een groep waar we al helemaal weinig over horen. En dat terwijl de eerste internationale onderzoeken naar de gevolgen van extreem weer voor huurders geen goed nieuws zijn; zij krijgen in vergelijking met huiseigenaren minder vaak hulp in de nasleep van klimaatrampen. Bovendien kunnen huren na een ramp enorm stijgen, waardoor huurwoningen soms onbetaalbaar worden.⁴

Ineens besepte ik hoezeer dit verhaal ons allemaal aangaat. Ook als je niet met klimaatverandering bezig bent, en het allemaal maar onzin vindt. Neem de opmerking van John Neal, de CEO van Lloyd, de grootste verzekeringsmarkt ter wereld. ‘Je zult geen enkele verzekeraar tegenkomen die zegt: ik geloof niet in klimaatverandering,’ zei hij in een interview met de *Financial Times*.⁵ De schade door klimaatrampen was nog nooit zo hoog als de afgelopen vijf jaar, aldus Neal. In de VS hadden ze in 2023 het hoogste aantal hevige onweersbuien in tien jaar achter de rug, en in 2024 was het nog erger. Dit zijn ontwikkelingen waarover we in gesprek moeten. Doen we dat niet dan overvalt het ons, want iedere expert die ik hierover spreek zegt hetzelfde: we zullen al een prijs betalen voordat we met rampen te maken krijgen.

Wie gaat het betalen?

Terwijl de meeste burgers nog rustig slapen, geldt dat niet voor banken en verzekeraars. Zij zijn al veel langer bezig met de invloed van klimaatrisico's op hun financiële producten. In november 2023 meldde ABN Amro in een rapport dat Nederland 900 ‘klimaatkwetsbare’ wijken telt waar klimaatrisico's, maar ook het verduurzamen van huizen, te veel zullen gaan vragen van de huizeigenaren.⁶ Kopers

van huizen met een klimaatrisico moeten worden gekort op hun hypotheek, betoogde de Autoriteit Financiële Markten (AFM) in diezelfde periode.⁷

Ook waarschuwde de autoriteit dat klimaatrisico's moeten worden meegenomen in huizenprijzen, en ze constateerde dat er nog amper bewustzijn over dit onderwerp is. Wie een huis koopt denkt over het algemeen niet na welke invloed het klimaat daarop zal hebben. En wie een woning verkoopt is niet verplicht om informatie te geven over bijvoorbeeld de staat van de fundering of hoe warm het binnen wordt tijdens de zomermaanden. De drie hoofdeconomen van ING, Rabobank en ABN Amro waarschuwden in februari 2024 in de *NRC* dat er te weinig onderzoek is gedaan naar de risico's van klimaatschade aan Nederlandse huizen.⁸ 'Wegkijken helpt niet, we moeten het beest in de bek kijken,' zegt Sandra Phlippen, hoofdeconoom bij ABN Amro.

Niet alleen Nederland, maar heel Europa is onvoldoende voorbereid op klimaatrisico's, zo bleek in maart 2024 uit een risicoanalyse die is gemaakt in opdracht van de Europese Commissie.⁹ Europa warmt sneller op dan de rest van de wereld, maar heeft een blinde vlek voor de financiële risico's die dit met zich meebrengt. Waarom hebben we altijd een crisis nodig voor we gaan handelen, vraagt Simona Pedde, een van de hoofdauteurs van de risicoanalyse, zich terecht af.¹⁰ Volgens haar moeten we af van een reactief beleid na klimaatrampen, en juist op de troepen vooruit gaan lopen. Hoe je dat doet? Volgens hitte-expert Madeleen Helmer, een van de deskundigen die ik voor dit boek sprak, moeten we ons voorbereiden op weersomstandigheden die we ons nu amper nog voor kunnen stellen – hittegolven van meer dan 40 graden bijvoorbeeld – en daarop ons gedrag aanpassen.

Casus Fairbourne

Onvoorstelbare scenario's met grote impact op burgers zijn minder ver weg dan je zou denken. Aan de westkust van Wales ligt Fairbourne, een klein kustdorp met ruim 700 inwoners en 450 panden. Net als grote delen van Nederland ligt het grotendeels onder zeeniveau. Het staat bekend als het eerste dorp in het Verenigd Koninkrijk dat waarschijnlijk moet worden teruggegeven aan de zee, vanwege de gevolgen van het steeds extremere weer. De combinatie van heftigere stormen, extremere regenbuien en het stijgende grondwater leidt tot steeds meer risico's, en de zeeweringen zijn vermoedelijk niet bestand tegen de verwachte zeespiegelstijging. In 2013 besloot de lokale overheid daarom dat het dorp de komende decennia geleidelijk ontruimd moet worden. Deze beslissing leidde tot ophef toen de BBC er in 2014 een reportage over maakte. Vervolgens verschenen er stukken in kranten met koppen als 'Village of the Damned' en 'Welsh Villagers Trapped in Zero Value Homes'. Dat had verstrekende gevolgen: huizenprijzen kelderden, investeringen stopten en bewoners voelden zich in de steek gelaten.

Het voorbeeld van Fairbourne laat zien hoe snel het kan gaan: één overheidsrapport, een aantal alarmistische nieuwsberichten en een hele gemeenschap raakt ontwricht. Waar in Fairbourne echter nog tijd is voor een stapsgewijze oplossing in de vorm van een proactief plan, is die er op veel andere plekken op de wereld minder of überhaupt niet. In landen zoals Indonesië, Australië en de VS leiden overstromingen, hevige onweersstormen of natuurbranden tot een stijging van verzekeringskosten in de getroffen gebieden. Niet zelden worden huizen er zelfs als onverzekerbaar aangemerkt. Dit zorgt voor een tweedeling in deze regio's: er is een groep burgers die het zich nog kan veroorloven om hun huis te verzekeren en een groep die dat niet meer

kan. De mensen die geen verzekering kunnen betalen zijn meestal ook degenen die geen geld hebben om te verhuizen en wier onverzekerbare huizen aanzienlijk in waarde dalen. Deze gebieden dreigen te veranderen in zogeheten 'klimaatgetto's', waar de meest kwetsbare groepen gevangenzitten in risicovolle omstandigheden. Zelfs als er overheidssubsidie is om deze huizen aan te passen aan klimaatextremen, blijken deze mensen daar gewoonweg het geld niet voor te hebben.

Klimaatgetto's

Degene die me over klimaatgetto's vertelde is Tatiana Filatova, hoogleraar computationele economie & klimaatverandering aan de TU Delft. Het fenomeen trok meteen mijn aandacht, vooral toen ze uitlegde hoe deze wijken kunnen ontstaan. Uit haar onderzoek naar de overstromingen in Limburg in 1993 en 1995 blijkt namelijk een duidelijk patroon: huizen in overstromingsgevoelige gebieden waren aanvankelijk al ruim 5 procent goedkoper dan vergelijkbare huizen in veiligere gebieden. Na de overstromingen werd dit prijsverschil nog groter, tot bijna 11 procent.

In een vervolgstudie toonde Filatova bovendien aan dat bij herhaaldelijke overstromingen de huizenprijzen zich niet altijd herstellen. De getroffen huizen krijgen een slecht imago, waardoor er op den duur vooral mensen met een kleinere portemonnee wonen. Sommige bewoners kunnen hun huis niet meer verkopen en komen klem te zitten, omdat hun hypotheekschuld hoger is dan de nieuwe marktprijs van hun woning. Meestal spelen er tegelijkertijd allerlei andere problemen zoals armoede of gezondheidskwesties. Dit mechanisme, waarbij klimaatrisico's en sociale kwetsbaarheid elkaar versterken, kan leiden tot klimaatgentrificatie en in extreme gevallen tot klimaatgetto's. Filatova zag het gebeuren in landen als Indonesië en de VS en volgens haar

zijn dit soort sociaaleconomische processen universeel en zouden ze zich ook in Nederland kunnen voordoen.

Als samenleving houden we hiermee nog geen rekening. Sterker nog: van de miljoen woningen die de komende decenia in Nederland worden gebouwd om de woningnood tegen te gaan, is het merendeel gepland in gebieden die kwetsbaar zijn voor klimaatverandering, waaronder met name de Randstad.¹¹ Hoewel beleidsmakers bij het plannen van nieuwe woningen wellicht geen rekening houden met klimaatrisico's, zal de huizenmarkt hier uiteindelijk wel op reageren, verwacht Filatova. 'Huizen in risicovolle gebieden kunnen te maken krijgen met prijsschommelingen en mogelijk in waarde dalen. Dit kan ertoe leiden dat huizenbezitters in deze gebieden een deel van hun vermogen verliezen en dat er klimaatgentrificatie optreedt, waarbij rijkere bewoners wegtrekken en woningen worden gekocht door mensen met een lager inkomen.' Het is dus niet alleen van belang om huizen te beschermen, maar ook om te voorkomen dat er een tweedeling ontstaat tussen mensen die in staat zijn beschermende maatregelen te nemen, en degenen die dat niet kunnen.

Natter, heter en droger

Dat het weer extremer wordt, en daardoor de risico's voor onze huizen toenemen, blijkt uit de laatste rapporten van het KNMI. In oktober 2023 kwam het KNMI met nieuwe verwachtingen, gebaseerd op het laatste rapport van het IPCC – het klimaatpanel van de Verenigde Naties dat klimaatwetenschappelijke kennis beoordeelt en samenvat om beleidsmakers en het publiek te informeren over klimaatverandering. Het KNMI vertaalt hun inzichten naar scenario's voor Nederland en laat zien hoe ons weer verandert afhankelijk van de hoeveelheid broeikasgassen die we blijven uitstoten.

Om te beginnen wordt het heter. Zo waren 2023 en 2024 de heetste jaren sinds het begin van de metingen in 1901, meldde het KNMI.¹² Waar vroeger een zomerse dag van 25 graden al bijzonder was, krijgen we rond 2050 jaarlijks wel tien tot vijftien tropische dagen van 30 graden of hoger. In de zomer van 2019 gebeurde wat tot dan toe ondenkbaar was: voor het eerst werd het in Nederland warmer dan 40 graden. Dit soort hitte zet niet alleen onze huizen uit – met scheuren in muren tot gevolg – maar zorgt er ook voor dat veel woningen onaangenaam of zelfs onleefbaar heet worden. Vooral in steden, waar het 's nachts een aantal graden warmer blijft in vergelijking met omliggende gebieden met meer groen, veranderen huizen in een broeikas.

Het wordt ook natter, maar anders dan we gewend zijn. Als het regent, regent het steeds harder. Uit sommige wolkbreuken valt in een uur evenveel water als er vroeger in een week viel. Dat zorgt niet alleen voor ondergelopen kelders en problemen met funderingen, maar ook voor een hogere waterdruk op rioolstelsels, watergangen en dijken, waardoor het risico op overstroming in zowel stedelijke als landelijke gebieden toeneemt. Kleine watersystemen zoals sloten en singels kunnen de plotselinge grote hoeveelheden water niet meer altijd verwerken. Dit resulteert in wateroverlast en potentiële overstromingen van woningen, vooral in laaggelegen gebieden en wijken met oude of ontoereikende waterinfrastructuur.

Daarbij wordt het ook nog eens droger. Vooral in de lente en zomer krijgen we vaker te maken met langdurige droge periodes. Die droogte zorgt ervoor dat de bodem inklinkt, met als gevolg dat huizen sneller kunnen verzakken doordat funderingen worden aangetast. Als er vervolgens na zo'n droge periode ineens een extreme regenbui komt, kan de uitgedroogde grond het water niet snel genoeg opnemen. Met als gevolg: nog meer wateroverlast.

Het is deze combinatie van extreme regenval, hitte en droogte die onze huizen bedreigt. En waar vroeger misschien één van deze problemen speelde, komen ze nu steeds vaker tegelijk voor of versterken ze elkaar. Zo leidt de combinatie van zeespiegelstijging, verzwaarde rivierafvoeren en intense regenval bijvoorbeeld tot een grotere kans op overstromingen. En de combinatie van hitte en droogte tot een toenemend risico op onbeheersbare natuurbranden – een aanzienlijke bedreiging voor een dichtbevolkt land als Nederland.

Klimaatverandering is een veelomvattend thema; hoe de toekomst er precies uit zal zien is onzeker en vooral moeilijk voor te stellen. Het gevolg is dat klimaatverandering kan gaan voelen als een ver-van-mijn-bedshow. Maar kijken we naar onze huizen, dan worden de gevolgen ineens een stuk concreter, van ondergelopen kelders tot verzakte gevels en huizen die in de zomer veel te hard opwarmen. Dat is geen doemscenario meer, het gebeurt nu al.

De hoeveelheid kennis en data over klimaatrisico's groeit elke week, maar op dit moment is die informatie versnipperd en kan het als burger bijna ondoenlijk voelen om er grip op te krijgen. Met *Klimaatgetto's* breng ik daar verandering in. Niet alleen de gevolgen die al zichtbaar zijn komen daarbij aan de orde, maar ook wat ons op korte termijn te wachten staat, wat dat kan gaan kosten, en hoe we daarop voorbereid zijn. Met deze actieguide hoop ik bij te dragen aan de bewustwording over hoe klimaatverandering onze huizen binnendringt, en wil ik laten zien hoe bepaalde groepen mensen veel harder geraakt worden dan andere. Maar het is evenzeer mijn doel om moed, vertrouwen en handelingsperspectief te geven, zodat we beter weten wat ons te doen staat. Hopelijk zijn daar geen nieuwe rampen

voor nodig, maar trekken we lessen uit de getuigenissen van klimaatslachtoffers die er al zijn.

We beginnen in Valkenburg waar in de zomer van 2021 ‘de eerste klimaatramp van Nederland’ plaatsvond, aldus burgemeester Daan Prevo. De verhalen uit het mergelstadsje maken zichtbaar wat de impact is als je onverwachts door het water wordt overvallen, en laten de soms lange nasleep zien. Maar onze huizen worden niet alleen door water bedreigd, het gaat ook over de gevolgen van droogte en hitte. Met bouw-expert John van Dijk bezoek ik daarom de Rotterdamse wijk Bloemhof waar duizenden woningen wegzakken en spreek ik een bewoner die niet de financiële middelen heeft om daar iets aan te doen. Ook interview ik een stedeling die in de zomer veel last heeft van de hitte in haar woning, maar het ondanks gezondheidsklachten zal moeten uitzingen, omdat ze nergens anders naartoe kan. Wie voelt zich medeverantwoordelijk voor een oplossing van hun problemen, wie gaat het betalen? Al deze mensen bevinden zich nu nog in een uitzonderingspositie, maar door het steeds extremere weer, zal ook het aantal klimaatslachtoffers in Nederland gaandeweg toenemen. Ik onderzoek daarom wat we van hun verhalen kunnen leren.

Daarna ga ik uitvoerig in gesprek met deskundigen, verbonden aan de invloedrijkste instituten en organisaties die zich dagelijks met deze kwesties bezighouden. Met hulp van meteoroloog Gerrit Hiemstra, klimatoloog Rob Sluijter, hoogleraar Tatiana Filatova, overstromingsexpert Karin de Bruijn, hitte-experts Madeleen Helmer en Jeroen Kluck, natuurbrandexpert Cathelijne Stoof, funderingsexpert Frank van Lier en bouwexpert John van Dijk breng ik in kaart wat de belangrijkste klimaatrisico’s zijn en hoe die onze woonsituatie kunnen gaan raken.

Met hoofdeconomen Sandra Phlippen van ABN Amro en Hans Stegeman van Triodos Bank neem ik door hoe

deze risico's zich vertalen naar onze portemonnee. Krijg je straks minder hypotheek als je huis veel risico loopt, en wat heeft het eigenlijk voor gevolgen als alle huizen een klimaatlabel krijgen? Hoe er vanuit de verzekeringswereld naar klimaatrisico's wordt gekeken, schetsen verzekerings-experts Gijs Kloek van Achmea en Vylon Ooms van het Verbond van Verzekeraars. Gaan verzekeringspremies in risicovolle gebieden stijgen, en hoe groot is de kans dat op termijn ook in Nederland huizen onverzekerbaar raken?

Dit boek is meer dan een wake-upcall. Door nu in actie te komen kunnen we voorkomen dat klimaatongelijkheid leidt tot het ontstaan van klimaatgetto's in Nederland. In het laatste deel vind je daarom een beknopte actiegids over wat we kunnen doen, als individu en als collectief, om voorbereid, veerkrachtig en weerbaar te zijn, beleid te beïnvloeden en deze tijd *samen* goed door te komen. Een actieplan met concrete tips en handvatten, iets waar je direct mee aan de slag kunt – niet pas als het misgaat, maar vandaag nog.